

Ansigtssoneterapi / Reflexologi

Hvad er ansigtssoneterapi

Ansigtssoneterapien er en refleksologisk metode, hvis formål er at behandle grunden til kroppens organiske, fysiske, kemiske og psykiske ubalancer og fejlfunktioner. Det terapeutiske arbejde udføres ved manuel stimulering af punkter og zoner på hudoverfladen i ansigt og kranie.

Med ansigtssoneterapimetoden er det muligt at foretage en analyse, således at det er muligt at få overblik over kroppens organiske, fysiske, kemiske eller neurologiske dysfunktioner. Ansigtssoneterapien, der er afprøvet igennem et 20-årigt forløb, er sammensat af elementer fra forskellige teknikker:

Traditionel akupunktur

Kraniosakral terapi

Kinesiologi

Kyberteknik

Zoneterapi fra forskellige kulturer

Japansk akupunktur

Ansigtsmuskelstimulering

Neurologiske koncepter

Hvordan virker ansigtssoneterapi

Ved stimulering af punkter og zoner er det muligt at påvirke centralnervesystemet og meridianbaner, hvorved der opnås ændringer i hormonsystem, lymfekredsløb, kroppens elektriske system og blodkredsløb.

Ansigtssoneterapi er en metode, der hovedsageligt tager udgangspunkt i et neurologisk koncept, baseret på neurologiske punkter og zoner i ansigtet samt den klassiske orientalske medicin.

Fundamentet for metoden er en kombination af punkter fra den klassiske akupunktur og neurologiske punkter og zoner i ansigtet, relateret til centralnervesystemet.

Ansigtssoneterapien består i udgangspunktet af en grundlæggende manuel undersøgelsesfase, der åbner for muligheden for en nøjagtig analyse af eventuelle fejlfunktioner og ubalancer i kroppen. Samtidig er denne fase et vigtigt led i en global stimulering af meridiankredsløb, centralnervesystem samt blodkredsløb og har til formål at åbne systemet for efterfølgende specifik og individuel stimulering.

Ansigtssoneterapikonceptet er studeret ud fra forskellige indfaldsvinkler, således fra embryologisk og neurobiologisk forskning, elementer fra forskellige kulturers zoneterapeutiske metoder samt den klassiske og moderne akupunkturs principper.

Da man med denne metode kan påvirke nervesystemet direkte, er det muligt at opnå målrettede samt præcise og hurtigt virkende resultater.

Der findes i dag nye afbildningsteknikker, der klarlægger hjernecentres aktivitet så præcist, at det er muligt at observere forskellige stimuli og dermed lokalisere effekten af påvirkninger ved tryk-, elektro-, laser-, varme-, kulde-, nålestimulering m.m. Det er også muligt at følge den kemiske og organiske påvirkning og de elektriske svingninger ved hjælp af ny teknologi.

Det er ligeledes muligt at undersøge ændringer af hormonkirtlernes funktion og produktion af hormonelle substanser, som er med til at styre vigtige legemlige processer. Hypothalamus, som en af systemets mindste kirtler, spiller for eksempel en uhyre vigtig rolle, og selv mindre funktionssvigt kan skabe alvorlige fysiske, organiske og mentale problemer. Via et komplet samspil mellem kroppens øvrige hormonproducerende kirtler modtager hypothalamus konstant information om kroppens tilstand. Disse informationer formidler hypothalamus videre til hjernebarken.

Ansigtssoneterapi har en regulerende effekt på hele hormonfunktionen, hvilket forklarer den terapeutiske effekt i hjernebarken og dermed den fysiske, mentale og sociale værdi.

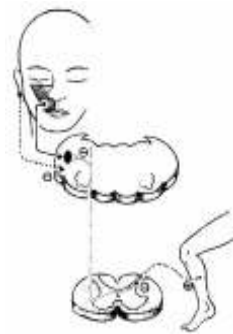
Aktion

Forklaringen på ansigtssoneterapiens virkning er baseret i den neurokemiske aktion, der fremkaldes ved påvirkning og stimulering af reflekszoner og -punkter placeret på forskellige områder i ansigt, ører og næse.

Stimulering af punkter og reflekszoner udløser en reaktion direkte eller indirekte til helt præcise områder i kroppen: organer, muskler og kemiske funktioner i legemet.

Denne aktion aktiverer forskellige strukturer:

Det sensitive nervesystem
Spinalvæsken
Celledannelsen Hypothalamus
Hjernebarken
Det vegetative nervesystem

Analyse

Ved berøring af en zone direkte på nervespidsernes terminal i vævet, kan det konstateres, om der eksisterer en fejlfunktion eller abnorm tilstand i det til zonen hørende organ. Nervespidserne vil da føles hårde i forskellige grader. Dette fænomen beskrives som et depot. Et depot kan alt efter sværhedsgraden føles mere eller mindre ømt. Ved at stimulere intenst i et område, hvor der kan konstateres et depot i vævet, udløses en neurokemisk aktion i de ovenfor nævnte strukturer. Det er muligt at vurdere depotets sværhedsgrad, og denne vurdering anvendes som målestok for organets funktionelle tilstand. Således er det muligt at anvende et kortlagt zoneskema og udføre en nøjagtig analyse af kroppens tilstand.

Som udgangspunkt bliver det betragtet således, at årsagen til dannelse af depoter i vævet har en psykisk eller emotionel årsag. Det vil sige, at det limbiske system og amygdala, hypothalamus samt hypofyse, og dermed hjernebarken, er involveret, hvilket medfører efterfølgende dysaktivitet.

Det limbiske system registrerer stimulering af punkter og zoner, og hjernen reagerer ved at udløse kemiske stoffer, neurotransmittere, der kommunikerer med nervesystemet, for enten at afslappe eller stimulere det.

Faktorer som kost, belastende arbejdsituationer, indtagelse af medicin og stimulerende stoffer i øvrigt har ligeledes afgørende indflydelse på depotdannelser.

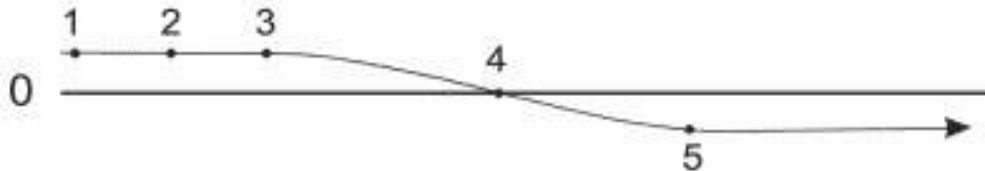
Dr. Jesús Manzanares, Hospital Del Sagrado Corazón, Barcelona, har ved biopsi af væv præget af depotdannelser i forskellige grader påvist, at der i en depotdannelse lokaliseret i vævet endodermis eksisterer en afvigelse i de normale procentværdier m.h.t. fordelingen af nervefibre, kognitivt væv, væske og kapillærer.

Ved stimulering af depoterne med tryk-, varme-, kulde-, elektrisk, nåle- eller lys-påvirkning kan der registreres forskellig sensibilitet alt efter sværhedsgraden af depotet.

Depotgraderne ved berøring/tryk af en zone karakteriseres således:

1. Krystalleret
2. Ujævn
3. Hævet
4. Semihård
5. Hård

Depoternes karakter, størrelse og form afviger afhængigt af hvilket organ, muskel, væv, kirtel m.m., zonen repræsenterer. Ligeledes forekommer der en forskellig dybde m.h.t. depoters beliggenhed i vævet. Smertegraden varierer tillige.

Cellleaktivitet

Ved stimulering af en zone eller et punkt opnås i første omgang et hurtigt opsving i polariteten i cellerne, hvorefter der forekommer et fald i polariteten. Derfor er det nødvendigt at insistere samt stimulere meget intensivt for at opnå en potentiel aktion, der er tilstrækkelig til, at den zoneterapeutiske mekanisme bliver sat i gang.

Når en reflekszone præget af depotdannelse bearbejdes manuelt eller ved anden stimulering, forventes det, at de sammenfiltrede sensitive nervefibre opløses og at der dermed opstår en fri elektrisk strømning i nerverne. Denne provokerede aktion kaldes den potentielle aktion: en stimulering, der bevirker en ændring af polariteten i cellerne. Celler, der indgår i det nervefibervæv, der udgør en depotdannelse, er målt til at have en indvendig spændingsværdi på -70 mV.

Vil man opnå en polaritetsændring i cellerne, kan det ske på to følgende måder:

- 1) Ved at fremkalde en vibration i nervebanerne med lokal mekanisk stimulation, dvs. ved tryk-, elektrisk, lys-, varme- eller nålepåvirkning af zonen.
- 2) Ved stimulering af neurovaskulære punkter, hvorved blodkredsløbet øges.

Når der sker en stimulering af blodkredsløbet, er det muligt at provokere en ændring i cellernes polaritet.

Hvis reflekszonen/depotet stimuleres tilstrækkeligt intenst, bevirker det meget hurtigt en større elektrisk værdi i cellerne. Der er påvist værdier på op til $+45$ mV. Dette er muligt, fordi cellerne optager større mængder af natrium-, kalium- og calciumioner.

Illustration: Den elektriske ladningsproces af en celle

For at opnå resultater er det desuden vigtigt, at der udføres en nøjagtig stimulering af det zoneområde og en præcis påvirkning af udvalgte punkter, tilhørende det organ eller område, der ønskes påvirket.

Ved behandling af de rette reflekszoner og -punkter opnås der ganske enkelt en effekt i kroppens ledningssystem, således at kroppens egne ressourcer aktiveres og korrigeres.

Det antal stimuli, der skal til, kan variere fra person til person alt efter det enkelte menneskes konstitution og situation.

Behandlingens effektivitet kan variere fra dag til dag, idet faktorer som psykisk tilstand, stress, depression, biokemiske ændringer i blodet, f.eks. på grund af diabetes, hormonelle forstyrrelser/ændringer, indtagelse af medicin og stimulerende midler, kost, m.m. har indflydelse på behandlingens effektivitet.

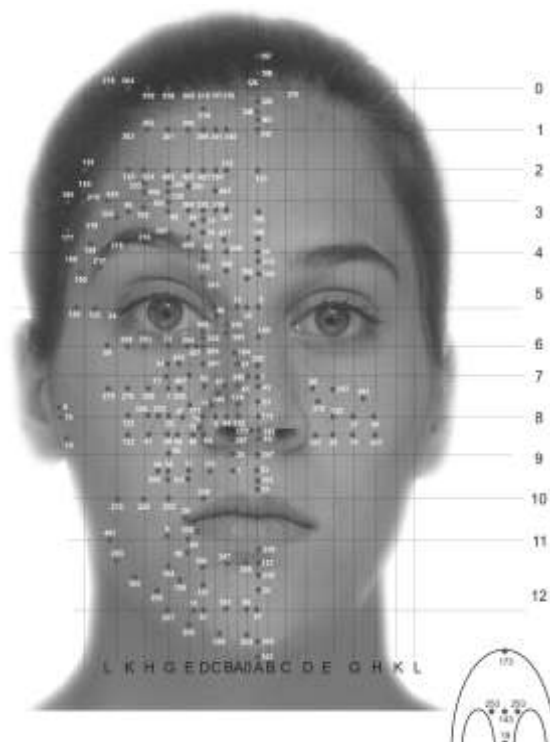
Resultater af forsøg med zoneterapi, foretaget af Dr. Jesús Manzanares, på patienter på Hospital del Sagrado Corazón i Barcelona, viste således, at der få sekunder efter stimuleringen af punkter eller zoner kunne konstateres ændringer i de elektroencefalografiske bølger. De samme forsøg blev udført med stimulering direkte på muskler, uden at der kunne påvises ændringer i hjernebølgerne. Dette bekræfter, at hjernestrukturen er involveret i en reaktion, foretaget med en refleksologisk stimulation.

Hvis man går ud fra, at nervesystemets elektriske strømninger ændrer sig afhængigt af informationer fra det ydre miljø, der herefter bearbejdes i centralnervesystemet for efterfølgende at påvirke det indre miljø, er det logisk, at der kan opnås ændringer i kroppens funktion ved udefrakommende påvirkning som f.eks. stimulering af punkter og zoner på hudens overflade.

Ansigtssoneterapi

Metodens grundbehandling udgøres af 7 faser, inklusiv analysefasen. Derudover omfatter metoden 9 tillægsfaser, der kan anvendes individuelt afhængigt af forskellige behov. Det vil sige, at alt efter sygdommens karakter og forskellige symptomer, planlægges den enkelte patients behandlingsmodel og -forløb.

Behandlingsperioden varierer alt efter sygdommens karakter. Et normalt forløb for f.eks. behandling af en ansigtsparalyse er normalt 10-12 behandlinger af 50 minutters varighed over en periode på 10 uger, mens et genoptræningsforløb kan vare 12-24 måneder med behandlinger flere gange om ugen.

Bivirkninger

Der er ikke konstateret bivirkninger i forbindelse med behandling med ansigtszoneterapimetoden. Dette er under forudsætning af, at metoden udføres nøjagtig som anvist og af uddannede og kvalificerede terapeuter.

Hvilke patientgrupper kan have fordel af behandling

Ansigtszoneterapi kan med fordel udøves som en komplementær behandling til alle patienter, dog med forskellige mål og resultater, idet resultatet afhænger af sygdommens karakter, sværhedsgrad og varighed.

Erfaringer viser, at ansigtszoneterapi er en hurtig og effektiv metode til behandling af sygdomme hos børn.

Metoden har vist sig særlig effektiv til neurologiske sygdomme, hormonelle dysfunktioner og sygdomme af psykosomatisk karakter. Desuden er metoden effektiv i forbindelse med rehabilitering af hjerneskader, syndromer og psykiske problemer.

I England tilbyder man på nogle hospitaler ansigtszoneterapi til cancerpatienter i kemoterapifasen og/eller i den postkirurgiske fase.

Ansigtszoneterapimetoden er blevet brugt og tilpasset igennem 20 år på tusindvis af patienter i Sydamerika og de seneste 5 år desuden i Danmark, Sverige, Finland, England, Polen, Spanien, Mexico og Japan. Metoden bliver konstant opdateret med blandt andet undersøgelser og erfaringer fra læger, der på internationalt plan forsker i en moderne variation af akupunktur i organisationen GERA Group d'Etudes et de Recherches en Acupunture (studiegruppe for undersøgelse af akupunktur).

Desuden samles erfaringer omhandlende en ny variation af det antikke vietnamesiske system, Cybernetic, der består af koordinationsmetoden og kendskab til 564 ansigtsnervepunktets funktion, forsket af Dr. Chau, Vietnam, siden 1980.

Lone Sorensen

Instituto de Reflexología Facial Internacional

c/ Lope de Vega 6

08005 Barcelona, Spain

Tel: 0034-933078972

E-mail: sorensensistem@post.tele.dk

Www.reflexologiafacial.es

www.globalfacialnetwork.com

Litteraturhenviing:

Bases Neurológicas de las Reflexoterapias.

Dr. J. Bossy.

Professeur d'anatomia á la faculté de Médecine de Montpellier-Nîmes. France

Principios de Reflexología.

Dr. Jesús Manzanares

Dr. en Medicina y Cirugía

Universidad Autónoma de Barcelona, España

Medicina China

Dr. Leon Hammer

Pain y stress Relife clinic

Lemuel Shattuck Hospital

Boston, USA

Enciclopedia Medicina China; 1194 para acupuntura.

Dr. Alfredo Embid,

Coordinador General de la

Asociación de Medicinas Complementarias. España